

ikke inddrages i spørgsmålet om indbringelse eller anke af konkrete retssager.

Som det også fremgår af mit svar på spørgsmål S 3237 udelukker den valgte procedure ikke, at konkrete sager forelægges for ministeren på grund af sagens karakter, eller fordi forholdene i øvrigt tilsiger, at ministeren skal inddrages, og jeg kan naturligvis ikke udelukke, at der er eksempler på, at en eller flere af mine forgængere i Skatteministeriet eventuelt måtte have fået forelagt en konkret sag. Som anført i svaret på spørgsmål S 3237 finder Skatteministeriet ikke, at der er særlige forhold, som tilsiger, at afgørelsen af den konkrete sag skulle have været truffet under inddragelse af ministeren.

Spm. nr. S 229

Til skatteministeren (14/10 02) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad mener ministeren med formuleringen i svaret på spørgsmål nr. S 3238, at »borgeren ikke (skal) belastes yderligere«, og er ministeren ikke enig i, at der ikke sker nogen økonomisk belastning af Dansk Supermarked, med mindre skattemyndighederne vinder sagen?«

Begrundelse

I følge gældende lov får borgeren – her Dansk Supermarked – fuld omkostningsdækning, hvis skattemyndighederne appellerer en af skattemyndighederne tabt sag til Højesteret.

Svar (25/10 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål S 3238 fra forrige samling, gælder der på Skatteministeriets område et appelbegrænsningsprincip, hvorefter udgangspunktet er, at ministeriet ikke anker en sag, når skatteyderen har fået medhold ved landsretten. En helt overordnet betingelse for at anke er, at ministeriet har udsigt til at vinde sagen ved Højesteret.

Dette gælder uanset, hvem skatteyderen er.

Det er korrekt, som det anføres i begrundelsen for spørgsmålet, at skatteyderen får fuld omkostningsdækning, når ministeriet anker til Hø-

jesteret. Regler herom er gennemført med lov nr. 388 af 6. juni 2002. Jeg finder imidlertid, at det ville være en helt uforsvarlig omgang med det offentliges midler, hvis ministeriet forøgede sagens omkostninger ganske betydeligt med udgifter til dækning af henholdsvis statens egen samt modpartens advokat, betydelige omkostninger til retsafgift samt yderligere renter i forbindelse med en anke, som ministeriet ikke selv troede på.

Med belastning tænkes desuden ikke udelukkende på økonomisk belastning, men også på den personlige belastning, det er at have en skattesag verserende. Dette synspunkt gælder selvsagt primært i forhold til private borgere, selvstændigt erhvervsdrivende og mindre selskaber. Imidlertid praktiseres appelbegrænsningsprincippet generelt, idet der som nævnt ikke findes at være grundlag for at foretage en egentlig kvalifikation af de enkelte modparter i de konkret foreliggende retssager.

Spm. nr. S 230

Til skatteministeren (14/10 02) af:

Aage Frandsen (SF):

»Er der noget juridisk til hindring for, at skatteministeren oversender Kammeradvokatens udtalelser til Folketingets Skatteudvalg som fortroligt stemplet, og hvis ikke dette er tilfældet, vil ministeren gøre det?«

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at der er forskel på »offentligheden« og Folketingets Skatteudvalg, idet det er normalt, at folketingsudvalg kan få oversendt materiale i fortrolighed, idet folketingsmedlemmer har særlige rettigheder og pligter.

Svar (25/10 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Som jeg oplyste i mit svar på spørgsmål S 3240 fra forrige samling, er Kammeradvokatens udtalelser direkte omfattet af undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 10, nr. 4.